

اشتغال به صنعت و اقتراف که از واجبات است و نفس عبادت محسوب

حضرت بهاء الله:

۱ - " یا أهل البهَاء قد وجب علی کلّ واحد منكم الاشتغال بأمر من الأمور من الصنّاع والاقتراف وأمثالها وجعلنا اشتغالكم بما نفس العبادة لله الحقّ تفكّروا یا قوم فی رحمة الله وألطفه ثمّ اشكروه فی العشيّ والإشراق ﴿﴾ لا تضيعوا أوقاتكم بالبطالة والكسالة واشتغلوا بما ينتفع به أنفسكم وأنفس غيركم كذلك قضي الأمر فی هذا اللوح الذي لاحت من أفقه شمس الحكمة والتّبيان ﴿﴾ أبغض الناس عند الله من يقعد ويطلب تمسّكوا بجبل الأسباب متوكّلين علی الله مسبّب الأسباب " (كتاب اقدس - بند ۳۳)

۲ - " لا یجل السّؤال ومن سئل حرّم علیه العطاء قد كتب علی الكلّ أن یکسب والذي عجز فللوكلاء والأغنياء أن يعینوا له ما یكفيه اعملوا حدود الله وسننه ثمّ احفظوها كما تحفظون أعینكم ولا تكوننّ من الخاسرين " (كتاب اقدس - بند ۱۴۷)

۳ - " بشارت دوازدهم قد وجب علی کلّ واحد منكم الإشتغال بأمر من الأمور من الصنّاع و الإقتراف و أمثالها و جعلنا اشتغالكم بما نفس العبادة لله الحقّ . تفكّروا یا قوم فی رحمة الله و ألطفه ثمّ اشكروه فی العشيّ و الاشراق . لا تضيعوا أوقاتكم بالبطالة و الكسالة و اشتغلوا بما تنتفع به أنفسكم و أنفس غيركم كذلك قضي الأمر فی هذا اللوح الذي لاحت من أفقه شمس الحكمة و التّبيان . أبغض الناس عند الله من یفعدو یطلب تمسّكوا بجبل الأسباب متوكّلين علی الله مسبّب الأسباب هر نفسی بصنعتی و یابكسبی مشغول شود و عمل نماید آن عمل نفس عبادت عند الله محسوب إن هذا إلا من فضله العظیم العمیم " (لوح مبارک بشارات)

۴ - " كل را بصنعت و اقتراف امر نمودیم و او را از عبادت محسوب داشتیم " (ص ۷۳ گنجینه حدود و احكام)

۵ - " هر نفسی بصنعتی و یا بكسبی مشغول شود آن عمل نفس عبادت عندالله محسوب " (ص ۱۹۵ حیات بهائی)

۶ - " از انسان باید ثمری پدید آید . انسان بی ثمر بفرموده حضرت روح بمثابه شجر بی ثمر است و شجر بی ثمر لایق نار " (کلمات فردوسیہ - ص ۳۲ مجموعه ای از الواح جمال اقدس ابھی)

اشتغال به صنعت و اقتراف که از واجبات است و نفس عبادت محسوب

۷ - " در این ظهور اعظم کل به کسب و اقتراف و صنایع مُتَوَكِّلاً عَلَى اللَّهِ الْمُهَيَّمِنِ الْقَيُّومِ مامورند و این حُکْم در الواح موکداً نازل " (ص ۷۳ گنجینه حدود و احکام)

۸ - " همچنین جمیع را امر فرمودیم که بشغلی از اشغال مشغول باشند. طوبی از برای نفوسی که حمل نمود و حمل نشد. بکسب و اقتراف توجه نمایند فُلْسی از آن عندالله أَحَبَّ است از کنزی که بغیر حق جمع شود و آماده گردد" (ص ۷۴ گنجینه حدود و احکام)

۹ - " ای بندگان من شما اشجار رضوان منید باید با ثمار بدیعه منیعه ظاهر شوید تا خود و دیگران از شما منتفع شوند. لذا بر کل لازم که بصنائع و اکتساب مشغول گردند. اینست اسباب غنا یا اولی الالباب وَ اِنَّ الْأُمُورَ مُعَلَّقَةً بِأَسْبَابِهَا وَ فَضْلُ اللَّهِ يُعْطِيكُمْ بِهَا وَ اشجار بی ثمار لائق نار بوده و خواهد بود." (کلمات مکنونه فارسی - ۸۰)

۱۰ - " ای بنده من پست ترین ناس نفوسی هستند که بی ثمر در ارض ظاهرند و فی الحقیقه از اموات محسوبند بلکه اموات از آن نفوس معطله مهمله ارجح عندالله مذکور ". (کلمات مکنونه فارسی - ۸۱)

۱۱ - " ای بنده من بهترین ناس آنانند که باقتراف تحصیل کنند و صرف خود و ذوی القربی نمایند حُبَّاللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ " (کلمات مکنونه فارسی - ۸۲)

حضرت عبدالبهاء:

۱ - " هر نفسی باید کار و کسب و صنعتی پیش گیرد تا او بار دیگران را حمل نماید نه اینکه خود حمل ثقیل شود " (ص ۷۴ گنجینه حدود و احکام)

۲ - " در امر بهاءالله برهر نفسی اشتغال بصنعت و کسبی فرض است مثلاً من حصیر بافی میدانم و شما صنعت دیگر این عین عبادت است اگر با نهایت صداقت و امانت باشد و این سبب ترقی است " (ص ۱۲۱ ج ۱ بدائع الآثار - این فرمایش مبارک بطور کامل در قسمت انقطاع درج شده است)

حضرت ولی امر الله:

حضرت ولی امرالله به یک شرکت تجاری چنین تعلیم میفرماید:

۱ - " از وظائف اعضاء آن مال بینی در امور و اعتدال در خرید و فروش و اجتناب از عجله و حرص و مداخله بقدر مایه و پایه از قرائن پیشرفت آن چه اگر زیاده از قوه و سرمایه حرکتی شود کار غلبه بر اعضای شرکت نماید بالمآل حال استغراق و پریشانی روی دهد لذا علامت پیشرفت در هر امری اینست که اعضاء برکار و وظیفه خویش مسلط باشند نه آنکه کار بر آنها تسلط یابد و تحمل آن مشکل شود ". (ص ۶۸ اخلاق بهائی)

۲ - " میان دو آیه از کتاب اقدس یکی دائر بر اینکه هر فرد بهائی مکلف است به ترویج امرالله بپردازد و دیگری مشعر بر اینکه هر نفسی باید بکاری که بنفع جامعه باشد اشتغال ورزد، توافق و سازش وجود دارد. حضرت بهاءالله در یکی از الواح خود میفرماید که الیوم عالیترین نوع انقطاع آنستکه بحرفه ای اشتغال ورزند و مخارج خود را تامین نمایند بنابراین یک بهائی خوب کسی است که زندگی خود را طوری مرتب نماید که هم احتیاجات مادی خود را مرتفع سازد و هم بخدمت امرالله موفق شود". (ص ۱۲ نمونه حیات بهائی - ترجمه مصوب)

بیت العدل:

۱ - " بر رجال و نساء واجب شده که به کسب و حرفه‌ای اشتغال ورزند . جمال اقدس ابھی می فرمایند : و جعلنا اشتغالکم بها نفس العبادۃ لله الحق . اهمیت روحانی و عملی این حکم و مسئولیت متقابل فرد و جامعه برای اجرای این امر در تویقعی که حسب الامر حضرت ولی امرالله تحریر یافته چنین بیان گردیده است : راجع به دستور حضرت بهاءالله در باره اینکه احباء به شغلی از اشغال مشغول شوند، تعالیم مبارک در این مورد بسیار مؤکد است ، به خصوص بیان مبارک در کتاب مستطاب اقدس در این باره صریحاً می رساند که نفوس مهمله که تمایل به کار ندارند در بساط نظم بدیع الهی محبوب و مقبول نیستند . بر اساس این حکم محکم ، حضرت بهاءالله می فرمایند که تکدی نه تنها مذموم است بلکه باید به کلی از صفحه روزگار محو گردد . کسانی که زمام تشکیلات جامعه را در دست دارند موظفند وسائلی فراهم کنند تا هر فردی از افراد فرصت یابد و به کسب حرفه و صنعتی نائل شود . و همچنین باید تدابیری اتخاذ کنند تا این استعداد و کاردانی ، هم بخاطر ترویج نفس حرفه و هم به خاطر امرار معاش آن فرد ، به کار رود . بر هر فردی از افراد ، ولو هر قدر دچار موانع و محدودیت باشد ، واجب است به کار و پیشه‌ای اشتغال ورزد ، چون کار ، علی الخصوص وقتی با نیت خدمت همراه باشد ، به موجب تعالیم حضرت بهاءالله نوعی عبادت است . کار نه تنها متضمن فایده عمومی است ، بلکه بنفسه دارای قدر و منزلتی مخصوص است . زیرا موجب تقرب ما به درگاه الهی است و سبب می گردد که مقصد الهی را برای حیات خود در این عالم بهتر ادراک نمائیم . بنا بر این واضح است ثروتی که از راه ارث به دست آید هیچ کس را از کار روزانه معاف نمی نماید . (ترجمه) حضرت عبدالبهاء در یکی از الواح مبارکه می فرمایند : اگر نفسی عاجز باشد یا به فقر شدید افتد و چاره‌ای نتواند اغنیاء یا وکلاء باید چیزی مبلغی در هر ماهی از برای او معین کنند تا با او گذران کند ... مقصد از وکلاء وکلای ملت است که اعضای بیت عدل باشد . (به یادداشت شماره ۱۶۲ در باره تکدی نیز مراجعه شود .) در مورد این حکم از بیت العدل اعظم سؤال شده است که آیا علاوه بر شوهر ، همسر او نیز ملزم است که برای امرار معاش به کاری مشغول شود . در جواب چنین توضیح داده‌اند که به موجب امر حضرت بهاءالله احباء باید به کاری اشتغال ورزند که نفعش

متوجه خود آن نفوس و سایرین گردد و اداره منزل و تأمین صفای خانواده از کارهای بسیار محترم و پر مسئولیتی است که اهمیت اساسی برای جامعه دارد . حضرت ولیّ امرالله در تویحی که حسب الامر مبارک صادر شده در باره سنّ تقاعد از کار می فرمایند : این موضوعی است که بیت العدل اعظم باید در باره آن قراری دهند چون در این مورد هیچ دستور العملی در کتاب اقدس نازل نشده است . (ترجمه) " (کتاب تقدس - شرح ۵۶)

۲ - " حضرت عبدالبهاء در لوحی در توضیح این آیه چنین می فرمایند : تکدّی حرام است و بر گدایان که تکدّی را صفت خویش نموده‌اند انفاق نیز حرام است . مقصود این است که ریشه گدائی کنده شود و اما اگر نفسی عاجز باشد یا به فقر شدید افتد و چاره نتواند اغنیاء یا وکلاء باید چیزی مبلغی در هر ماهی از برای او معین کنند تا با او گذران کند ... مقصود از وکلاء ، وکلاء بیت است که اعضای بیت عدل باشد . افراد یا محافل روحانیّه نباید چنین پندارند که حرمت اعطاء به گدایان مانع از این است که فقرا و مساکین را اعانت نمایند و یا وسایل تحصیل حرفه‌ای را برایشان فراهم آورند که از آن راه بتوانند امرار معاش نمایند (به یادداشت شماره ۵۶ مراجعه شود) " (کتاب اقدس - شرح ۱۶۲)

